

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiiu, 24 Aprilie st. v.

Cu ocaziunea deschiderii expozițiunii regnicolare Alteța Sa Imperială Archiducele Rudolf a rostit un cuvânt de mângâiere și de încurajare pentru popoarele ce locuiesc în țările coroanei ungare.

Ungaria, ȋice viitorul nostru Monarch, este un complex de țeri locuite de *mai multe popoare*, care împreună alcătuiesc *națiunea politică ungară*, întocmai precum țările supuse coroanei Sfântului Stefan alcătuiesc statul poliglot ungar.

Dar' eată discursul rostit de Alteța Sa:

„Maiestate imperială și regală apostolică!
 „Prea îndurate Doamne!

„E fericit momentul, în care îmi este dat să adresez înălțatului Domnitor rugăciunea omagială, ca prin cuvântul său să dea acestei expozițiuni prima și totodată cea mai bună salutare de inaugurare pentru drumul ei de înaintare.

„Timp de o mie de ani s'a susținut această națiune, atât la noroc, cât și în schimbările nenorocoase, și a întemeiat o puternică viață comună pe pământul ocupat de străbunii ei.

„În ziua de astăzi țările coroanei sfântului Stefan se unesc cu puteri renoite la o sârbare de pace, care pune în vederea țerii și a străinătății strălucita iconă a înălțimii, la care s'a ridicat Ungaria într'un timp relativ scurt, sub guvernarea înțeleaptă, luminată și plină de abnegațiune a Maiestății Tale și prin însuflețirea patriotică a națiunii.

„Acest progres mare, ba chiar surprinzător al Ungariei în lucrarea culturală e expus aici în o iconă bogată în colorii.

„Inteligența, stăruința și capacitatea *popoarelor ce locuiesc în țările coroanei ungare* (a szent István koronája országaik lakó népek) au desfășurat bogățiile naturii și le-au făcut roditoare.

„Avem aici o adevărată revistă militară despre dezvoltarea Ungariei în agricultură, pădurărie, prăsirea de vite, montanistică, în industrii și manufacturi, în literatură și științe, în arte, arhitectură și instrucțiune.

„Cu bucurie vor saluta acest progres al Ungariei toate celelalte țeri, care se unesc sub binecuvântata domnie a Maiestății Tale, — și fiii națiunilor străine, care vor studia expozițiunea, vor aduce cuvenitul tribut de recunoaștere pentru spiritul și energia Ungariei.

„Animat de aceste sentimente și pătuns de aceste gândiri, adresez Maiestății Voastre supusa rugare, să Vă îndurați a declara de deschisă această expozițiune.”

La aceste Maiestatea Sa Preaînduratul nostru Monarch a răspuns următoarele:

„Înălțata sârbătoare, la care ne-am adunat în acest loc, cu drept cuvânt ne umple inimile de cea mai sinceră bucurie, pentru-că ne aflăm în fața inaugurării unei opere, care, ca produs al diligenței și al muncii oneste, a puterii creatrice materiale și intelectuale, și ca un succes al conlucrării patriotice a tuturor factorilor chemați spre aceasta, nu numai e merită a desfășurării în fața lumii progresul binecuvântat al ȋerilor coroanei Mele ungare, ci va vesti totodată sus și tare, că aceste frumoase țeri, ocupă în toate privințele cuvenitul loc între țările culturale.”

Maiestatea Sa inaugurează dar' sârbătoarea numită cu drept cuvânt „națională” și declară expozițiunea de deschisă.

După aceste Alteța Sa Archiducele Rudolf s'a adresat la comitele Paul Széchenyi și i-a predat hârtia, pe care își scrisese cu propria mână discursul, ca să o păstreze drept un semn de reamintire.

Vom păstra și noi reamintirea acestui discurs, o vor păstra toate popoarele ce locuiesc în țările supuse coroanei ungare, drept un nou titlu de iubire către casa de Austria.

De aceea o adâncă durere ne-a cuprins, vedând, că oficiosul „Pester Lloyd” falsifică, în traducerea germană cuvintele rostite de Alteța Sa Imperială.

În textul maghiar, fără îndoială cel original, publicat în „Nemzet”, se ȋice din cuvânt în cuvânt:

„A szent István koronája országaik lakó népek értelmessége, igyekezete és képessége, a természet kincseit magasra emelve, gyümölcsözővé tette.”

„Pester Lloyd”, în loc de aceasta comunică publicului european următoarea formulare:

„Die Intelligenz, die Strebamkeit und die Tüchtigkeit der Bewohner des Landes der Stefans-Krone haben die Schätze ihrer reichen Natur gehoben und fruchtbar gemacht.”

Care va să ȋică, după „Nemzet” viitorul nostru Monarch a vorbit despre **popoarele ce locuiesc în țările coroanei sfântului Stefan**, ear' după „Pester Lloyd” despre locuitorii **ȋerii sfântului Stefan**.

Enormă deosebire!

Odată e vorba de mai multe țeri și mai multe popoare, ear' altă-dată despre o singură țeară cu locuitorii ei.

Unde ni se spune adevărul? în „Nemzet”, ori în „Pester Lloyd”? Cum stă scris de mâna proprie a viitorului nostru Monarch pe hârtia ce i s'a dat comitelui Paul Széchenyi drept semn de reamintire?

Fără îndoială așa, cum ni se spune în „Nemzet.”

Atunci de ce „Pester Lloyd” schimbă cu o singură trăsătură de condeiu înțelesul cuvintelor Preamăritului Vorbitor? De ce lasă lumea să creadă, că viitorul nostru Monarch a enunțat ceea-ce n'a enunțat? De ce ne ia nouă, popoarelor din țările coroanei ungare, mângâierea, pe care viitorul nostru Monarch voiesce s'o avem?!

Rectificarea listelor electorale.

Ne ȋinem de considerabilă datorința a aduce aminte publicului un lucru. Conform articolului de lege 30 din 1874, pe timpul acesta în fie-care an, au a se rectifica listele electorale, respective a se conscrie alegătorii. Lucrările prealabile se vor fi început în toate comitatele. În scurt timp se vor publica terminele până când conscrierea, respective rectificarea are să fie terminată; vor urma apoi terminii de reclamațiune și așa mai departe până când listele electorale, după care ar avè să funcționeze o eventuală alegere de deputați în anul 1886, vor fi perfecte.

Ni s'ar putè ȋice, că ce le poate păsa Românilor, în special Românilor din Transilvania, de astfel de lucru. După hotărîrea luată de conferența națională de nou la 1884, Români, până când altă conferență nu va hotărî altfel, nu credem că vor alege și așa toată truda ce 'și-ar da Români cu conscrierea alegătorilor sau cu rectificarea listelor alegătorilor ar fi zadarnică sau lucru de lux.

După noi s'ar amăgi rău cine ar trăi în astfel de credință.

Înainte de toate pentru Români din părțile bănățene și din părțile ungurene, după însași hotărîrea conferenței, interesul de rectificarea listelor alegătorilor este indispensabil. Același interes însă este tot atât de indispensabil și pentru Români din Transilvania. Căci conferența națională n'a adus o dogmă politică pentru toate veacurile, ci o rezoluțiune cu termin pentru alegerile trecute. Ceea-ce nu ar exclude că eventual, dacă s'ar arèta necesitatea, în anul acesta, sau în anul viitor, reprezentanții alegătorilor să decidă intrarea în acțiunea electorală și în părțile transilvane.

Conferența națională a fost foarte cu prevedere când a hotărît cum a hotărît. Ca oameni cu minte, membrii conferenței n'au legat mâinile alegătorilor români și pe viitor, ci 'și-au ȋis: vom vedè cum se mai desvoltă lucrurile, când vor fi să se scrie alte alegeri ne vom întruni earăși și atunci vom decide de nou.

Singură împregiurarea aceasta, așa-dară, ni s'ar părè de ajuns, ca să nu rămânem indiferenți față cu lucrarea electorală prescrișă de legea din 1874.

Sînt însă și alte momente tot așa de importante, cari ne îndeamnă a ne interesa de conscrierea sau de rectificarea listelor electorale. Unul se ne cunoascem puterile noastre electorale, cari cunoscându-le, ne vor arèta dacă progresăm sau regresăm și întru cât va fi sau nu va fi de ponderoasă intrarea noastră în acțiune, dacă cumva aceea ar fi dictată de împregiurări într'un timp mai apropiat.

Scim de altă parte că în partea cea mai mare locuită de Români, guvernul a excavotat administrațiunea în mâinile unor oameni, cari numai binevoitori nu ne sînt. Se înțeleg de sine, că o administrațiune, care nu ne este binevoitoare, va căuta să ne falsifice valoarea noastră electorală. Spre sfîrșitul acesta sub pretexte diverse, se vor afla oameni destui, cari vor mijloci, ca dintre Români cei îndreptățiți de a figura în listele electorale cu drept de alegători, mulți să lipsească din liste.

Eată dar' alt moment, care ne interesează ca să ne interesăm de valoarea noastră în toate împregiurările și așa și când e vorba de valoarea noastră electorală, să căutăm, ca aceea să nu fie redusă de uneltirile reuvoitorilor nostri.

Toți Români au, în special însă inteligența Românilor are datorința a-și arèta virtutea ei națională, interesându-se cu tot adinsul ca din listele electorale să nu lipsească nici un Român îndreptătit a fi alegător.

Spre sfîrșitul acesta este de lipsă a cunoaște legea electorală; a cunoaște ordinațiunea ministerială, prin care s'a pus la cale conscrierea sau rectificarea listelor; a nu perde din vedere terminii de reclamațiune.

Când aducem aminte publicului român de datorința aceasta, credem că sîntem dispensați de a ne ocupa și cu modalitatea cum se să poarte de grije de punerea în lucrare a virtuții naționale amintite, care nu e numai națională, dar' tot odată și virtute civică. Avînd toată încrederea în rîvna inteligenței române către tot ce este bun și folositor ne-am mîrginit pe lîngă a-i fi atras dinsei, și preste tot publicului român, atențiunea la o afacere de importanță din mai multe puncte de vedere, lăsând celelalte în buna ei chibzuire.

Revistă politică.

Sibiiu, 24 Aprilie st. v.

În dieta ungară vor ajunge în ȋilele aceste la desbatere două proiecte de lege foarte importante, unul despre ridicarea comuniunii de casă în granița militară și altul despre reorganizarea corpului militar-medical în armata honveđească. Nu scim dacă corpul medical al honveđilor are sau nu are lipsă de organizare; cu ridicarea comuniunii agrare în fosta graniță militară însă guvernul ungar ear' voiesce să lovească în naționalitățile nemaghiare și în special în naționalitatea română.

Ridicarea comuniunii în general nu poate fi decât salutară, însă făcînd abstracție dela timpul neoportun, pe care 'și l'a ales guvernul, e modul de executare acela, care de sigur va avè să secere nemulțumirea generală.

„N. fr. Pr.” publică cu toată reserva o depeșă primită din Constantinopol de următorul cuprins: „Consulatul austro-ungar a notificat Poartei intențiunea cabinetului vienez, de a pretinde executarea acelei clausule din tractatul privitor la ocuparea Bosniei și Herțegovinei, în urma căreia Austria își reservează dreptul, de a-și înainta garnisoanele spre Mitrovița spre asigurarea provinciilor ocupate. Un război anglo-rus poate ușor să influențeze și asupra Peninsulei-Balkanice, și cu privire la eventualitatea aceasta pretinde Austria ocuparea Mitroviței. Consilul de ministri s'a ocupat cu pretențiunea aceasta, nu a luat însă nici o hotărîre, deoarece-ce cestiunea încă nu e atât de coaptă, ca să se poată discuta asupra ei, și situațiunea din Bulgaria și Macedonia nu justifică temerile, pe basa cărora face Austria pretenșiunile amintite.”

Scirile cari ne sosesc relativ la conflictul anglo-rus sînt mai liniștitoare. „Daily News” vre să scie, că răspunsul cabinetului rusesc la depeșă lordului Granville a sosit și s'ar fi și desbătut într'un consiliu de ministri. ȋice, că depeșă rusească e conciliabilă atât în ton cât și în substanță.

În Anglia și în Rusia s'au înmulțit strașnic prospectele de pace, și s'au mai mărit și prin scirea sosită din Copenhaga, că regele din Danemarca a fost ales de arbitru între liti-ganți. Singur ȋiarul englez conservator „Morning Post” scrie, că situațiunea e încă tot aceea ca înainte de aceasta cu opt ȋile și nu s'a schimbat de loc prin răspunsul rusesc. Și noi credem că speranțele de pace sînt cam pripite.

A p e l !

Cătră prea on. public român!

Ne este cunoscut la toți, că senatul universitar din Cluj a subtras stipendiile la 6 tineri români universitari din incidentul, că 'și-au dat expresiune sentimentelor lor de bucurie cu ocaziunea achitării dlor Barițiu și Slavici de sub procesul de presă.

Înaltul ministru de culte și instrucțiune publică a aprobat această sentență aspră și necorectă. Așa acești 6 tineri sînt ajunși la starea tristă de a părăsi universitatea din lipsa mijloacelor de subsistență.

Pentru aceea inteligența română din Cluj s'a constituit în un comitet pentru adunarea de colecte pentru susținerea acestor tineri ca să nu-și piardă semestrul. Subscrisul comitet apelează prin aceasta la tot sufletul român să binevoască a concurge cu ajutoare bănesci pentru întreținerea tinerilor români universitari lipsiți de stipendii.

Ofertele marinimoase ne rugăm să se trimită la cassarul comitetului, dlui Iuliu Coroianu avocat în Cluj. *)

Din ședința comitetului ținută în 2 Maiu 1885.

Pentru comitetul însărcinat cu adunarea de colecte. B. Podoba, secretar.

Din dieta Ungariei.

Discuțiunea asupra interpelațiilor domnilor deputați români V. Babeș și Petru Truția.

(Urmare și fine.)

Ministru-președinte Coloman Tisza: On. Casă! Din interpelațiunea d-lui deputat V. Babeș, numai una poate mă privește pe mine, și numai la aceea voi răspunde — foarte scurt. D-l deputat luând indemn din cuprinsul interpelațiilor dela 4 Februarie, a d-lui Orbán Balázs, a adresat întrebări către ministrul justiției, apoi și către mine aceea: dacă eu ministru de 10 ani pentru interne, în acest timp al funcționării mele am descoperit undeva printre naționalități conspirațiuni secrete în contra statului? Ce fel au fost acelea? În ce mod și cu ce succes am dispus urmărirea aceloră? Ear' dacă atari nu s'au putut descoperi, ce este cauza, de se tot scornesc și propagă faime despre existența lor prin foile maghiare, prin politici maghiari, și se denunță chiar și în această Casă?

On. Casă! Las să judecați înșivă, dacă este cu cale, ca mai virtos despre cele ce se întâmplă aici între noi, să se dică că sunt scorniri și denunțări. Declar însă din parte-mi, că unor anumite mișcări li se atribuie de multe ori o importanță exagerată, regret aceasta, căci — har Domnului, acelea nu merită acea atențiune ce li se dă. (Așa este! din dreapta.)

De altminterne eu, decând sunt ministru, am petrecut cu atențiune activitatea naționalităților, cu cea mai deplină bunăvoință acolo, unde ele, între marginile legilor, s'au născut spre binele lor propriu; dar mărturisesc, că am urmărit cu cea mai mare vigilență și acele tendențe, cari voiau a eși din marginile legilor.

Conspirațiune — ce e drept, numai una am descoperit, și a fost și aceasta un astfel de cas, unde de mult am observat lucrarea, dar' n'am dis nimeni nimic, urmând exemplul aceluia grădinar, care vedând lucrarea sobolului, nu face larmă, ci pândesc până își scoate capul și atunci îl taie. (Via plăcere și ilaritate în dreapta.)

Astfel am urmat atunci, astfel voi urma și în viitor. Conspirațiune așadar — afară de aceea, alta n'am descoperit; că dacă descoperiam, procedam întocmai. Dar' aceea nu se poate nega, că acea lucrare a acelor atinși soboli, se continua de multe ori prin multe locuri. Unde,

*) Celelalte on. redacțiuni ale ziarelor noastre naționale sînt rugate a reproduce acest apel în coloanele lor. Comitetul.

când și în ce măsură, aceasta n'o spun. Încredințez însă pe d-l deputat, că o urmăresc cu atențiune, știu și aceea că cine o fac mai virtos, dar' aștept până își scot capul la lumină, și atunci ne vom trage socoata. Acesta mi-e răspunsul. (Plăcere și aprobare generală.)

V. Babeș: On. Cameră! Onorabilul d. prim-ministru, în răspunsul seu, dacă bine l'am priceput, una a recunoscut și mărturisit sinceră-minte pe față, aceea adevărat, că conspirațiune n'a descoperit la naționalități decât numai una, și aceea, precum scim, constătătoare numai dintr'un individ.

Col. Tisza, ministru-președinte: Aceasta n'am dis.

V. Babeș: Scim persoana; cunoaștem casul de care se lucră. A trecut prin judecata tribunalelor. Eu respectez sentențele judecătorești. De ar face și alții tot asemenea, aici în casă și colo afară! De n'ar critica alții judecățile juraților și ale tribunalelor! Mă închin înaintea sentențelor judecătorești, totuși îmi permit a observa d-lui ministru, că în asemenea procese politice cea din urmă, cea mai finală sentență este la — istoria viitorului. (O voce din stânga extremă: amenință.) N'a fost amenințare. Așa cred că chiar și în această on. Cameră mulți sînt de aceea, cari fuseseră osândiți pentru politica lor și cari astăzi se glorifică mai țeara întreagă.

Car. Vadnay: Pentru patriotismul lor.

V. Babeș: Aceasta este natura sentențelor politice. Însă dl ministru-președinte nu s'a mulțumit cu acea declarațiune a sa, pentru carea aș fi votat cea mai intimă recunoștință, fiindcă a adevărat cumcă conspiratori n'a găsit între naționalități, ci dl ministru a mai amintit — după îndatinarea sa, despre lucrări, căror li se poate da ori-ce înțeles voiesc cineva, a vorbit despre soboli și astfel de mișcări, căror n'a dat definițiune. (Din partea stînga extremă: poate să aibă valoare.) Poate să aibă, după plăcerea fie-cui. Dl prim-ministru chiar odinioară anunță, că politica sa lasă liberă mișcare naționalităților — între marginile legii. Eu întreb: acei soboli și acele mișcări, indigitate de dînsul, se află ele între marginile legilor, sau afară din cadrul legilor?

Ales. Körösi: Afară din cadrul legilor.

V. Babeș: Dacă ele sînt afară din lege, cum dl ministru a putut și până acum a nu le trage în judecată? Ce vrea dl ministru, când aici le afirmă, ear' afară nu le dă în mîna justiției? Atari ori exist, ori nu. Dacă ele exist și sînt în contra legilor, de ce nu le împedecă și resbună? ear' dacă ele nu sînt în contra legilor, nu vatămă legile, atunci dl ministru-președinte lucră, denunțându-le aici, chiar în contradicțiune cu declarațiunile sale de mai alaltăieri, când aruncă bănuiala asupra unor cetățeni sau clase de cetățeni fără a aduce date, dovezi contra aceloră. Aceasta nu merge. (Ilaritate generală.) Unde vom ajunge, dacă începem a ne susținea fără nici o dovadă? Dl ministru-președinte de 10 este la putere, ei bine, spus-a, care scop a ajuns în această direcțiune? De 10 ani tot auzim, că — cu atențiune observă mișcările naționale, dar' nu ne dă seamă, că ar fi ajuns y'r'un rezultat, că ar fi pedepsit pe servitori. În astfel de situațiune cu drept cuvînt putem să dicem, că avem a face cu scornitori. Ear' dacă cineva întreabă, că pentru ce causă se întâmplă aceasta astfel? Dl ministru nu dă nici un răspuns.

Eu direct am întrebat aceasta în punctul final al interpelațiunii mele, și fiindcă dl ministru-președinte n'a răspuns, voi răspunde eu. (Să auzim!) Este pentru-că politica domni-

toare, are trebuință de acele prețuito mișcări. (Ilaritate în dreapta.) Da, așa este. Eu sînt convins, că dacă politica dlui ministru-președinte n'ar avé trebuință de acele insinuațiuni, acele mișcări naționale nu ar exista. De aceea eu îndrept întrebarea mea către dl ministru-președinte, ca să ni se spună: ce fel de soboli și ce fel de mișcări înțelege și denunță? (Ilaritate.) Admise sau nepermise prin lege? (Sgomot; strigări — nu!) Eu știu, ce scop, cu ce intențiune urmează dl ministru-președinte. (Să auzim! să auzim!) Dice dl min.-președinte, că acei soboli și acele mișcări naționale deocamdată se află încă pe sub pămînt și nu le poate spune. (Ilaritate.) Dar' dl ministru-președinte are polițiani, cari pîndesc și pe sub pămînt?! (Strigări din dreapta: are, da. Ilaritate.) Apoi tocmai că are, de ce nu ne spune, că — ce fel sînt acei soboli și acele lucrări? Căci întru adevăr șod lucru este, că de 10 ani nimic încă nu s'a ivit la lumină. (Ilaritate.) Voiesc deci dl min.-președinte a-și susține în veci suspiciunile contra unei clase de cetățeni?

Col. Tisza, ministru-president: Contra unei clase nu.

V. Babeș: Și apoi, de 10 ani încoaci, acei soboli de sub pămînt sau sporit sau se împuținează? (Ilaritate.) Eu, on. Cameră! așa țin, că prin astfel de suspiciuni, rău facem dacă credem a face vr'un bun serviciu țerii. Dacă se lucră de acte în contra legilor, aci sînt tribunalele; sau că doară dl ministru-președinte nu va crede cum-că judecătorii vor cruța pre încălcătorii legilor! Dar' ca dl ministru să introducă preventive în asemenea casuri, nu este cu cale. Corectă ar fi procederea d-lui ministru, dacă dînsul, mai nainte de a striga, ar lăsa să ese sobolii și cu faptele lor la lumină, atunci apoi să-i denunțe opiniuni publice și tribunalele; preventiva sa, generala suspiciune nu este la loc într'un stat constituțional. Poate că dl ministru-președinte sub cele amintite de sine, înțelege astfel de mișcări naționale, cari nu sînt tocmai în contra legii, pre cari totuși dînsul le ține de stricacioase, după propria sa vedere. Pare-mi-se, că atari vor fi pre cari le-a semnalat. Dar' nu peardă din vedere, că asemenea procedere este arbitrară, ear' arbitriul duce la absolutism. Eară eu țin, că absolutismul și preste tot un guvern arbitrar la noi nimeni nu poate să strice mai mult ca chiar națiunii maghiare și statului maghiar! Într-o țeară pot să existe divergențe de opiniuni, ba și tendențe diferite; se poate ca oare-cui în țeară, chiar partide dominante, să nu-i convină direcțiunea vre-unei naționalități: eu însă țin, că după dreptul constituțional, pîzind legea, ori-care asemenea tendență liberă este, tocmai așa fiind ea a opozițiunii, ca și a guvernului și a partidei sale. D'apoi că aceasta proprie este libertății constituționale. Între marginile legii, mișcarea fie-cărei partide este liberă. Diferențele pot să fie relative la organizarea internă, pot să fie și relative la alianțele în afară; dacă ori-care tinde a se afirma cu observarea legilor, aceasta nime nu poate împedea decât vătămînd constituțiunea. Tocmai astfel sîntem aici în patria noastră, cu aceea cauză principală ce preocupă și absorbe și stăruința d-lui ministru-președinte, cauza naționalităților. Eu cred, și sînt convins, că dacă am supune judecări întregii lumi culte părerea mea, ea ar fi de acord cu mine, că întocmai așa de îndreptățită este tendența și stăruința aceloră, cari doresc și lucră a conserva Ungaria, conform învțăturilor Sfîntului Ștefan, ca stat poliglot, ca și tendența modernilor politici, cari lucră a o transforma în stat unitar maghiar. Și de aceea rog, onorată

Casă, nime să nu greșească a-și identifica direcțiunea sa, tendența sa națională cu existența însăși a țerii noastre comune; căci prin această identificare se subsapă unuicel temei sigur ce avem ca patrioți sub picioare. Ungaria a existat o mie de ani ca stat poliglot. Întreg păcatul naționalităților este, că voiesc a susține Ungaria ca stat poliglot. Credeți-mi că nimic alta nu există ce ni s'ar puté sinceramente imputa. Eu recunosc, că și ceealaltă tendență este îndreptățită, dar' fie ca cineva să lăcreze la realizarea statului maghiar unitar, și alții să pretindă susținerea statului unguresc, milenar, așa cum l'a întemeiat și destinat S-tul Ștefan, nici una, nici altă tendență să n'o identifice cu existența Ungariei; căci aceasta ar fi un păcat în contra existenței țerii. Existența țerii trebuie tuturor să fie sfîntă și pe deasupra de ori-ce întrebare; ea nici nu este permis să între în discușiunile noastre; pe această basă cred eu că cei-ce nu sînt de tendența și opiniunea d-voastre, pentru aceea nu sînt mai răi patrioți; a-i acusa pentru patriotismul lor, nu este cu cale. Ungaria nime nu tinde a o subsăpa și nimici; aci zace gravitatea adevărului; de aceea vă rog, să nu binevoiți a admite, că sînt mai buni patrioți, cei-ce voiesc noul stat maghiar, decât aceia cari tind a consacra și cultiva anticul, milenarul stat unguresc. Eată diferența, care ne desparte. Dl min. președinte nu poate dovedi nici că am gravita undeva în afară, nici că am avé legături cu străinătatea în contra Ungariei; un cuvînt nu poate să ni se spună în această privință, și eu dacă cătuși de puțin aș scî de atari lucruri, n'aș fi avut curajul de a interpela pe dl ministru, cum am făcut. Încă una mai adaug, cerîndu-vă atențiunea. Tare greșiți dacă credeți, că fiindcă Maghiarii aici în țeară precum și afară au conspirat și au lucrat necontent în contra Austriei, și noi tot asemenea facem în contra Ungariei. Mare deosebire este. Noi nu considerăm Ungaria de țeară străină, cum consideră Maghiarii pe Austria, ci o considerăm de patria noastră, în contra căreia nu putem să conspirăm.

Csernatony L.: Daco-România.

V. Babeș: Fiind Ungaria patria noastră, nici odată nu vom conspira în contra ei. Să nu perdeți aceasta din vedere. Cunosce eu bine trecutul. Dacă și n'am luat personalmente parte la întreprinderile secrete, dar' am avut amici maghiari, cari și ei au lucrat ca și ceilalți patrioți maghiari și eu nu reprob aceea, găsesc însă că nu este cu cale, când astăzi Maghiarii susțin, că pentru-că Românul își iubesc naționalitatea și pretinde condițiunile, posibilitatea dezvoltării aceleia, dușman este Ungariei, dușman națiunii maghiare. De fel nu este dușman, și dacă unii dintre noi doară resping cu energie această insinuațiune, sau se expectorează prea cu zel pentru naționalitatea lor, aceasta este natural, când ei iubindu-și patria, ved daunoasele urmări ce produce exclusivismul maghiar. Pe lîngă toate, fiți convinși, că nu sînt, nu există tendențe în contra patriei și legilor. Declarațiunea dlui min. președinte, cumcă conspirațiuni n'a descoperit, o iau spre scire cu recunoștință; ba eu, pe lîngă reflexiunile ce făcui, iau la cunoștință și celelalte respicări ale sale, căci voi au ocaziune a discuta mai special asupra cestuini și tocmai de aceea nu doresc acum, incidentalmente o ulterioară desbatere. Vă repet însă rugarea, să nu dați credemînt afirmațiunilor că ar exista acele secrete uelțiri între noi, pe cari dl min.-președinte a binevoit a le aminti numai ca să poată susținea și amenința. Eu sînt convins, că dacă ar scî asemenea casuri, le-ar fi arătat aici.

C. Tisza, min. președinte: On. casă! Am se fac câteva foarte scurte observațiuni. (S'auzim.)

Foița „Tribunei“.

Bunica

de Bojena Němcová,
tradusă din limba boemă
de Prof. Dr. Urban Iarník.
(Urmare.)

„În dosul acestor munți și dincolo de păduri se află mai multe sate, și anume Turyn, Litobor, Slatina, Meciov și Bușin. Sînt acum câteva sute de ani ele erau ale unui cavaler, care se numia Turyinsky și locuia la curtea sa din Turyn. Era înșurat și avea o singură fiică, foarte frumoasă, dar' din nenorocire și surdă și mută, ceea-ce era nefericirea părinților ei.

„Într-o zi, plimbându-se prin castel, copila se hotărî să meargă la Bușin, ca să vadă, dacă mieii au crescut decând nu îi mai văduse. Și trebuie să vă spun, că pe timpul acela nu se zidise încă biserița, și nici sătulețul nu era încă acolo. Nu era decât lăptăria, unde locuiau ciobanii dela turmele boierului din Turyn. Giur împregiur erau tot păduri, în care stăteau la pîndă o mulțime de fiare sălbatice.

„Mica coconită dela Turyn fusese în mai multe rînduri la lăptărie, însă totdeauna cu tatăl ei; în nepriceperea ei credea acum, că n'are decât să dea o fugă pentru-ca să fie acolo. Se ducea-ducea mereu, cum o duceau ochii, și gîndia în ea, că o să meargă cu drumul; era încă tineră

și n'avea mai multă minte ca voi. Dar' după-ce se dusesse timp îndelungat și tot nu mai dăria nicăiri zidirile albe ale lăptăriei, începî să-i fie frică și apoi se întrebă, ce va dice tatăl ei și muma ei, că a plecat așa fără de veste. Cuprinsă în cele din urmă de groază, ea voi să se întoarcă. Când îi este frică omului, mai lesne rătăcesc. Copila se depărtă din ce în ce mai mult de drumul cel bun și nu sosisi nici la castel, nici la lăptărie. — În cele din urmă ea se încurcă într-o pădure foarte deasă, unde nu se vedeau nici urme de ființe viețuitoare, nici măcar rariști.

„Vă puteți face închipuire ce groaznică era starea ei. Voi însă tot n'ați fi atât de strîmtoși ca ea, căci voi auziți și scîți vorbi, ceea-ce dînsa nu putea. Alerga încoace și încolo și se rătăcea din ce în ce mai rău. Dela o vreme începî să-i fie foame și să o mistuie setea, mai durîndu-o totodată și picioarele. Dar' toate aceste nu erau nimic față cu groaza ce o cuprinsese, când începî a se înnopta, căci se gîndia la fiarele sălbatice și se temea, că părinții ei se vor supăra, când vor afla, că ea s'a depărtat de acasă. Frîntă și cu fața plină de lacrimi, ea sosisi într'un tîrziu la un isvor, din care beu apă rece, apoi, aruncînd ochii împregiur, dări două poteci umbrate, dar' sîrmana de ea nu scia, pe care să apuce, căci rătăcind astfel nebunesc, ea nu mai putea să înțeleagă, că toate potecile duc acasă. Dar' ea își aduse acum aminte, că fiind odată cuprinsă

de groază, muma ei se retrăsese în odaie, ca să se roage lui Dumnezeu. Se lăsă dar' și copila în genunchi și se rugă lui Dumnezeu s'o scoată din codru.

„Deodată ea aude un sunet straniu, apoi un sgomot înădușit, care îi străbate din ce în ce mai lămurit, și în sfîrșit cu totul clar, în ureche. Ea nu scia ce poate să fie aceea, căci nu avea idee de sunet, numai auzise încă nimic în viața ei. Ea tremura și plîngea de frică: era tocmai să fugă, când sări prin pădure și apucînd pe potecă, ca să alerge spre ea, o mioară, apoi încă una după aceasta, a treia, a patra, a cincia, a șeslea și multe altele, până-ce turma întreagă nu se adună la isvor. Fie-care mioară avea câte un clopoțel la gît; clopoțelele sunau și copila le auzia. De sigur aceste erau mioarele tatălui ei! — Eată că alergă la ea și dulăul cel alb al ciobanului. — Eată și Barta, ciobanul. Ea strigă: „Barta!“ și fugi spre el. Barta se bucura prea mult, înțelegînd, că ficia stăpînului vorbea și avea și auzul; el o luă în brațe și grăbi cu ea la stăna, care nu era departe, și unde se afla și Cocioana în cea mai desădăduită stare. Nu scia nimeni cum dispăruse copila din castel, nici ce s'a făcut de ea. Toți curtenii erau duși cu boierul Turyinsky să o caute prin pădure, în vreme-ce doamna castelului aștepta la lăptăria cea albă. Vă puteți închipui, ce mare era bucuria biete mume, când Barta

îi aduse copila, care numai era nici surdă nici mută. După-ce se întoarse și tatăl și copila le povestî toate cele petrecute, ei făcură făgăduință, că vor zidi lîngă isvor, drept semn de mulțumită, un schituleț. Și ei își ținură vorba. Biserița, pe care o vedeți, e tot cea zidită de dînșii, și isvorul de lîngă ea este acela, lîngă care copila își făcuse rugăciunea. Eată și pădurile, prin care s'a rătăcit. E însă de mult acum că au murit și copila și boierul Turyinsky, și cocoana lui, și Barta ear' castelul de Turyn stă ruinat“.

„Și ce s'au făcut mioarele și cănele? — întrebă Vilim.

„Mioarele și cănele au crepat, ear' mieluseii au crescut mari și au avut ear' mielusei.

„Așa e în lumea aceasta, dragii mei copii: unul ese și altul întră“.

Copiii își întoarseră apoi privirile spre vale. Ei vedeau în ea, în închipuirea lor, pe cavalerul călărind și pe copila alergînd — și eată că de odată ese la iveală din pădure o damă călare pe un cal alb și o ia la vale — însoțită de — o slugă ce călăria în urma ei. Ea era îmbrăcată în o jachetă de culoare închisă și în o rochie de culoare castanie ce cădea până aproape la pămînt, în cap avea o pelerie neagră, pe care fâlfaia un vîl verdu, ear' fața îi era încadrată de un frumos pîr, negru ca peana corbului. (Va urma.)

Desfid că aş fi acusat vr'o societate sau rasă pentru ori-care tendenţă antipatriotică. Am şi şti şi ştiu, că există singurari, cari încearcă astfel de tendenţe; dar' n'am acuzat ca asemenea tendenţă vr'o naţionalitate, rasă sau clasă. (Aprobări, din dreapta.) Şi dacă casurile de conspiraţiune sînt atât de puţine şi rari, este de oparte, pentru-că însuşi poporaţiunile, printre cari se încearcă a se propaga răul, resist şi nu se dau amăgite; (Aprobări din dreapta.) ear' de altă parte, pentru-că însuşi guvernul se sileşte a împedece după putinţă aruncarea semănţei. (Aşa este! Aşa este! din dreapta.) A doua — desfid pe dl deputat, să spună dacă ştie: unde, când şi cum am împedece eu prin măsuri preventive pe cineva în patrie întru exerciţiul drepturilor sale?

V. Babeş: Chiar în cazul de mai nainte. Ministrul-preşedinte: Aceea n'a fost măsura preventivă, când o intenţiune şi cunoscută manifestăriune se interdice, executarea ei se opresce. Aceasta nu este măsură de stat poliţienesc, cum îl numeşte dl deputat, ci este — după mine, datorinţa ori-cărui guvern pretutindeni în lume. (Aprobare din dreapta.) Încă una ce am a şti este, ca dl deputat să ne arete acel stat, unde diferitele naţionalităţi şi rase pot să se desvolte atât de liber ca şi în Ungaria. (Aprobări generale.) Nu există în lume, şi când câte odată, pentru abuzul ce se face, cineva se vaieră, atunci aceasta o numesc calumniă, sconitură. (Aşa-e, aşa-e!)

De altminteri — încă una ca de încheiere. Dl deputat a şti că numai de aceea vorbesc de astfel de mişcăminte, căci politica mea are trebuinţă de ele, ca să mă susţin. Ori când o ştie aceasta, era curioasă; dar' a bănuî pe dl Orbán Balázs, că face ceva pentru de a-mi sprigini politica, asta n'a mai făcut-o nimeni. (Ilaritate lungă, sgomotoasă.)

V. Babeş: Numai o unică reflexiune am pentru acum. On. d. prim-ministru rău mi-a interpretat cuvintele, când a înţeles, că eu aş fi vorbit de politica sa personală, care ar avea trebuinţă de scornitele uneltiri naţionale. Am înţeles politica domnitoare la noi. (Mişcare în dreapta.) Da, această politică domnitoare este spriginită şi din partea opoziţiunii: eu însă sînt convins, că domni ce o spriginesc din aceasta parte nici idee n'au, ce mari servicii fac reacţiunii prin susţinerea atacurilor în contra noastră şi cum isbese chiar în interesele maghiare. De altminteri, cum a şti, voi avea ocaziune a mai discuta în cauză şi a d-lui ministru-preşedinte la toate provocările sale respunsul meu. —

Correspondenţe particulare ale „Tribunei“.

Cluj, 4 Maiu n. 1885.

În nr. 77 şi 78 a. c. ai preşedintelui diar „Tribuna“ sub titlul „O telegramă“ am descris afacerea studenţilor români dela universitatea din Cluj, cari au trimis redactorilor „Observatorului“ şi „Tribunei“ adresa de felicitare. Am descris-o aşa cum s'a desvoltat şi cum s'a sfîrşit şi am publicat acolo în traducere şi sentenţa senatului universitar şi credem, că publicul român şi alţi oameni nepreocupaţi s'au convins pe deplin, că întreg lucrul s'a întîmplat cu mistificări tendenţioase din partea diarelor maghiare şi cu o purcedere neomonoasă şi reutăcioasă din partea profesorilor şi a senatului universitar, faţă cu tinerii români. Dovadă, că lucrul este aşa, ne dau înseşi diarele maghiare din Cluj.

„Magyar Polgár“ n'a luat notiţă nici despre sentenţă, nici despre correspondenţa noastră din „Tribuna.“ „Kolozsvári Közlöny“, după-ce înainte de a apăre în „Tribuna“ descrierea faptului, aduce o notiţă falsă, despre care am şti în nr. 78 a. c. al „Tribunei“ că „cuprinde în sine atâtea minciuni, câte şire are“ şi o susţinem şi acum, — ia notiţă şi despre correspondenţa noastră, dar' traduce din ea numai unele pasaje, anume din partea publicată în nr. 77, ear' despre partea a doua a correspondenţei, publicată în nr. 78, unde cele susţinute le dovedim cu argumente şi tot cu argumente arătăm, că scrie minciuni, nu vrea să ştie nimic şi tace „tăcerea pescelui.“ În sfîrşit „Ellenzék“ dănd şi el de argumente, nu se încearcă a le răsturna, ci deplânge pe Români, cari au astfel de tinerime „nepatriotică“ şi în sfîrşit susţine fără de nici o basă, că autorul correspondenţei este Silvestru Moldovan, pe care apoi îl batjocoresce cu fel de fel de expresiuni „bechieresci,“ de cari n'ai afla nici prin coloanele unui diar hotentot, dacă Hotentotii ar avea diaristică.

Va să ştie diarele maghiare din Cluj falsifică şi denaturează cu intenţiune starea adevărată a lucrurilor, apoi dacă le spuni în faţă adevărul şi le produci argumente, se abat dela meritul causei şi în „nobila“ lor manie calumniază naţiunea română şi calumniază şi batjocoresce persoane private. Dacă publicul maghiar

cetesc astfel de falsificări reutăcioase cu plăcere, nu avem nimic de şti, căci gustul fie-cărui om trebuie respectat, fie el chiar şi prost; dar' va veni un timp şi sperăm, că acela nu e departe, când tribunalul just al istoriei va pronunţa asupra celor dela redacţiunile foilor maghiare din Cluj, următorul verdict: „oameni cari 'şi-au greşit cariera“. — Atât la adresa celor trei diare Clujene.

În correspondenţa noastră amintită am adus la cunoştinţa publicului român, că tinerii au recurat contra deciziunii la ministru, dar' am şti, pesimisti cum sîntem, că tinerii „bat toaca la urechea surdului“. Şi drept am avut. Tinerii într'adevăr „au bătut toaca la urechea surdului“ căci ministrul a aprobat purcederea şi deciziunea adusă de senat, prin un rescript, publicat în original de „Nojiţa“ şi în coloanele „Tribunei“ nr. 91 a. c. Apoi să mai ştie cineva, că în nefericita noastră patrie nu se pot aduce judecăţi şi pe basa fasiunilor neautenticate, întărite până şi de ministru şi că tinerimea română nu este împedeată în studiu şi în înaintare în secolul acesta al libertăţilor şi al luminilor, întocmai cum a fost persecutată şi împedeată pe timpul domnirii principilor autochtoni transilvani! — Va ştie; cine? — „Kolozsvári Közlöny“ şi „Ellenzék“ şi toţi şovinisti maghiari, dimpreună cu Moldován Gergely.

Fratele „Nojiţa“ în correspondenţa sa din nr. 91 bine a scris, ce a scris; a arătat cât de greu lovesce această hotărîre, provădută acum cu aprobarea ministerială, pe 6 tineri, cari subsistau numai din micul stipendiu şi cum 'i-a adus la sapă de lemn şi 'i-a făcut peritori de foame, deciziunea profesorilor, cari, bine se-şi însămne, îşi trag lefule lor grase din sudoarea poporului român. Stănd astfel lucrul, eu mă alătur la părerea exprimată în correspondenţă, de fratele „Nojiţa“ ca publicul român să tindă mână de ajutor acestor tineri nefericiţi. Când dreptatea maghiară lovesce aşi pre studenţii gimnasiali din Lugoj şi-i eliminează, mîne pre studenţii din Cluj, de altădată pre părintele Ioanovicu în Deva, mîne poimîne va lovi pre studenţii din Şemnit, şi aşa mai departe, aşi pe unii, mîne pre alţii, — naţiunea întreagă, din toate unghiurile, nu trebuie să rămână indiferentă, nici nu e destul numai să-şi arete compătimirea faţă cu astfel de oameni, ci dându-le ajutor material, să arete Maghiarilor, că dacă e lovit unul, pentru-că s'a afirmat de Român, naţiunea întreagă e lovită, naţiunea întreagă suferă şi ia parte la suferinţa lui şi-i sare într'ajutor nu numai cu statul, ci şi cu fapta. Devenind persecuţiunile sistematice şi lovirile din ce în ce mai îndrăzneşte, noi Români trebuie să-i ajutăm în ceea-ce putem pe cei persecutaţi şi loviţi, căci dacă-i vom părăsi şi noi, aşi-mîne nu va mai avea cine să se expună pentru cauzele noastre naţionale. Încât pentru cazul de faţă, bravi tineri români din Cluj credem, că nu vor lua în nume de rău dela noi, dacă ne vom adresa la tinerimea română de pe la scoalele mai înalte, şi-i vom ştie: colectaţi pentru colegii vostri nenorociţi, cu cari aţi suferit împreună şi soarta cărora vă poate lovi în tot momentul afirmându-vă de Români buni şi de oameni independenţi, ear' naţiunii române îi ştie: tinde mîna de ajutor acestor tineri şi fi asigurată, că recunoştinţa din partea lor nu va lipsi şi tu, naţiune mult probată, vei face o faptă nobilă şi bună, crepe măcar de ciudă „Kolozsvári Közlöny“ şi „Ellenzék.“ —

Catilina.

De de Tîrnava-mare, 12 Aprilie 1885.

Reuniuni învăţătoreşti. E rău pe la noi, mai rău nici că s'ar pute să fie. Sînt în Sighişoara două reuniuni învăţătoreşti, una română, alta maghiară.

Reuniunea română este a învăţătorilor gror. şi are patru despărţăminte tractuale, Sighişoara, Mediaş, Tîrnava-de-jos şi Tîrnava-de-sus. Preşedintele reuniunii, Părintele administrator topopesc Dimitrie Moldovanu, nu are însă cătuşi de puţin spriginire din partea preşedinţilor de despărţăminte, cari, decînd există reuniunea, n'au luat încă parte la şedinţele comitetului şi cu atât mai puţin la ale reuniunii. Astfel reuniunea, afară de despărţămîntul Sighişoarei, există aproape numai cu numele, şi despărţămîntele Mediaş, şi Tîrnavele amîndouă nici anul acesta n'au ţinut şedinţe şi n'au lucrat temele. De aceea reuniunea a şi fost pusă de măritul consistor în categoria celor mai puţin ca medicore.

Reuniunea maghiară s'a constituit sub preşedinţa inspectorului scolar regesc dl Ladislau Horváth.

La constituirea acestei reuniuni au primit invitare toţi învăţătorii şi toţi parochii români din inspectorat, sub numărul oficial 156, anul 1884. Primind acest ordin, pe care numai puţini puteau să-l înţeleagă, învăţătorii au venit din cele mai depărtate locuri la Sighişoara, ba s'au prezentat şi mulţi dintre preoţi la şedinţă, între cari şi părintele Dimitrie Moldovanu, care, cerînd cuvîntul, a întrebat, în româneşte, dacă în această reuniune e recunoscută ori nu şi limba română. La această întrebare inspectorul 'i-a răspuns, că reuniunea este maghiară şi nu admite în discuţiunile ei decât limba maghiară. Atunci părintele Moldovan a declarat, în limba maghiară, că nu poate să între în o reuniune, în care limba română nu este admisă, şi a invitat pe Români ce erau de faţă să părăsească dimpreună cu d-sa sala.

L-au şi urmat cu toţii afară de următorii şapte: Preotul din Saschiz G. Soneriu, învăţător din Saschiz N. Munteanu, preot din Beşa Dim. Pulca, învăţătorul din Beşa G. Rotariu, directorul scoalei din Sighişoara I. Munteanu, Preotul din Criş D. Pulca şi caplanul din Şaroş Dionisie Chendi.

Acestia au şi intrat ca membrii în reuniunea maghiară şi lucrară în aceasta în loc de a-şi da silinţă să ridice pe cea română.

Astăzi reuniunea a avut în Sighişoara o intrunire, la care s'a constatat, că numărul membrilor români s'a sporit cu încă trei: Învăţătorii I. Morariu, I. Berescu şi Patrichie Pinte. Ba mai era prezent la intrunire şi Dl Dimitrie Perţa, asesor la scaunul orfanal din Sighişoara, de asemenea membru al reuniunii.

La ordinea zilei a fost, între altele, şi un elaborat al dlui Ioan Munteanu notarul reuniunii, — asupra predării limbii maghiare în scoalele române.

Elaboratul s'a citit. Nu s'a făcut însă nici o obiecţiune asupra lui, ci s'a constatat numai, din partea unui maghiar, că Dl Munteanu 'şi-a câştigat merite pentru patrie, ceea ce s'a şi luat cu „Eljen“-uri la cunoscinţă.

Se vor fi întrebând mulţi, cum se face, că aceşti unsprezece Români s'au reunit cu Maghiarii şi nu lucrează, ca să ridice reuniunea română.

Răspunsul se dă de sine. Sînt interese de tot felul la mijloc. E în deosebi vorba la preoţi de ajutorul de stat, ear' la învăţători de premiile oferite pentru propagarea limbii maghiare. Astfel dl I. Munteanu în mai multe rînduri a primit premiul de 100 fl, ba a luat şi 80 fl. ca să meargă la Budapesta pentru cursul de gimnastică. Tot astfel preoţii sînt dintre cei ce au primit ajutorul de stat, în condiţiunile, în care a fost refuzat de sinod.

După şedinţa dela 12 Aprilie membrii reuniunii s'au întrunit la un „Körebéd“, la care s'au ţinut şi toasturi. Unul a fost ţinut de dl Perţa, care 'şi-a exprimat părerea de rău, că nici un Sas n'a intrat ca membru în reuniunea maghiară, şi a constatat, că dacă numărul membrilor români e atât de mic, vina este a Părintelui D. Moldovanu, care are o peliţă atât de groasă pe ochi, încît nu vede foloasele ce pot să le tragă Români dela această reuniune. De aceea stăruie, ca să se facă paşi spre a paralisa influenţa acestui „Oláh-pap“.

Toastul a fost, se înţelege, aprobat cu „Eljen“-uri sgomotoase, ceea ce le face onoare celor-lalţi dece.

Cronică.

Din Făgăraş. Garnisoana de miliţie comună ce era în Făgăraş a fost comandată la Braşov. Excel. Sa d-l comandant de corp bar. Schönfeld cu privilegiul inspectării acestei garnisoane a promis unei deputaţiuni a opidului Făgăraş că va mijloci ca, dacă se poate, Făgăraşul să primească earăşi miliţie. Deputaţiunea care a rugat pe Excelenţa Sa d-l comandant pentru această mijlocire a arătat că clădindu-se calea ferată dela Homorod până la Făgăraş nu mai există nici un motiv pentru care în Făgăraş nu ar pute fi staţionată miliţie. Excel. Sa d-l comandant a răspuns că împlinirea rugării acesteia nu stă în puterea Sa, dar' pot fi siguri cetăţenii de spriginul seu.

Din Deva. În şedinţa dela 29 Aprilie n. a societăţii arheologice maghiare din Deva profesorul Mailand a ţinut o prelegere despre legenda „Mănăstirea dela Argeş“. Mailand află în această legendă mitul despre Soare şi Lună.

Seghedinul plătesce anevoiă. Oraşul Seghedin are să înceapă în est an cu amortisarea celor 5¹/₂ milioane împrumutate. Totalul anuităţii face 330,000 fl. Prima rată trebuia plătită deja în 1 Aprilie, dar' oraşul a cerut prelungirea termenului până la 10 Maiu n., dar' şi la acest termen oraşul a plătit numai 110,000 fl. precînd pentru solvirea restului s'a cerut o prelungire nouă. Măngăierea Seghedinului e acum numai în speranţă, că guvernul se va îndura a nu comuta camete mari pentru întîrziere.

Obiceiurile studenţilor maghiari. Un profesor dela politehnicul din Budapesta provocase pe un student maghiar să nu fumeze în sală, ci dacă voiesce să fumeze să ese afară. Abia la a treia provocare studentul părăsi sala, dar' colegii sei începură a face sgomot şi scandal şi numai cu anevoiă şi tîrziu a succed a restabilii liniştea. Rectorul Kriesch, dimpreună cu decanul respectivei secţiuni, au luat protocol asupra casului. — Le dorim progres pe această cale civilisătoare!

Carmen Sylva. Cetim în „Voinţa naţion.“: Producţiunea literară a augustei şi ilustrei scriitoare Carmen Sylva este nesecată. În editura librăriei Friedrich Wilhelm din Berlin şi Lipsa a apărut de curînd o nouă operă datorită penei maeştre a graţioasei Regine; de astă dată este un roman scris în limba germană şi intitulat: „Aus zwei Welten“ (De prin două lumi.)

Ni se asigură că acest cel mai tiner copil al musei poetei-regine obţine un imens succes în Germania. Aceasta ne bucură, dar' nu ne miră.

D. P. Mavrogheni, ministrul României la Viena, a părăsit Duminecă, Bucurescii ducîndu-se la postul seu.

Industria naţională. Sub acest titlu: cetim următoarele în „Curierul Balaşan“ din Iaşi. „La scoalele din comunele Cucuteni şi Voinesci se lucrează de copii pîlării de paie lucrate de ei. Acest lucru s'a început şi în scoalele din comunele Miroslava şi Mogoşesci. Felicităm pe institutorii dişelor comune pentru această iniţiativă şi dorim, ca acest exemplu să fie imitat în toate comunele din România.“

Peatră nepomenită. În Rîmnicul-sărat în ziua de 11 curent a cădut o ploaie însoţită de grindină într'o cantitate nepomenită. Venind despre Nord, după-ce a bătut oraşul, s'a lăsat spre Sud-Vest, bătînd parte din moşile Băltaşii, Costienii-Mari, Costienii-Mici (Zidurile), Joiţa, Cochirleanca şi puţin din Silişte până la Găgeanu. Oamenii spun, că n'au mai vădut aşa peatră. Şanţurile curţilor erau încă pline de grindină cinci zile după aceasta, poduri, podeţe, şosele, toate le-a luat apa. Elesteul ţeranilor din Costini-Mari 'l-a rupt de tot. Mei, oi, paseri s'au găsit moarte pe câmp. Pe malurile fîgaşelor formate de apă, grindina puteai să o iei cu baniţa. Mărimea grindinei era varinată: dela mărimea boabei de mazăre până la mărimea oului de porumb. Pe unde a ajuns, grănele au suferit mult. Sécara de cum era de mare abia se mai zăreşte verde; grăul asemenea a suferit; numai orzul fiind încă mic a scăpat nevătămat.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI.“

Budapesta, 9 Maiu n. Casa deputaţilor. Ministrul de finanţe a sterne proiectul de lege privitor la împuternicirea pentru acoperirea capitalului trebuincios la căile ferate ungare de stat pentru ale căror fabrici de maşine din Dios-Györ trebuie să se emită rentă de hîrtie de 5% scutită de imposit în suma de 18,000.000. Se primesc proiectele de lege, privitoare la reorganizarea corpului medicilor de honveşi şi la clădirea academei „Ludovica“. Mîne ajunge la pertractare proiectul de lege despre dreptul de apă. Olay interpelează pe ministrul de comunicaţiune pentru influenţa germanisatoare a administraţiunii căilor ferate germare pe liniile unguresci.

Înaintea curţii cu juraţi de aici a început aşi înainte de ameaşi pertractarea în contra redactorului dela „Zentai Ellenör“, Francisc Reitmann pentru calumniă şi injuriă comise în contra fiscalului orăşenesc din Zenta, Mikosievics şi în contra primarului din Zenta, Gombos. Acusa o susţine procurorul de stat Deszenszki. Patruzeci de martori sînt citaţi. Pertractarea va ţine probabil pîn' în noapte.

Timişoara, 6 Maiu n. Înmormîntarea principelui Alexandru Carageorgevici s'a săvîrşit înainte de ameaşi cu mare pompă. Cadavrul se va transporta la Viena.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Sciri economice.

Comerciu de cereale și producțiuni din săptămâna trecută. Despre starea sâmbătărilor din săptămâna trecută circulau cele mai contrare sciri, bune și rele. Pretutindene se plâneau despre secetă și despre pagubele cauzate de aceasta, și sâmbătăriturile în adevăr au început a suferi, până la întoarcerea spre îmbunătățire. Pe la finea săptămânii au și căzut ploi—mai mici ori mai mari în toate părțile țerii, dar umedea câștigată prin aceste ploi a fost cam puțină pentru a îmbunătăți starea sâmbătăriturilor. Se așteaptă o ploaie cu mult mai durabilă dela luna lui Maiu, ca să putem spera seceriș bun.

Prețul grâului preste săptămâna întreagă a urmat o direcțiune crescândă în continuu, cu toate că cumpărărilor au fost cam neînsemnate. Din cauza secetei și a pregătirilor de război din partea Englezilor, vândătorii și-au păstrat bucatele. — Cătră finea săptămânii urcarea prețurilor în comerț a fost de 20—25 cr. și la soiurile mai bune 25—30 cr. Circulațiunea din săptămâna trecută s'a urcat la 100.000 măji-metriche. — S'a urcat deci: 74 ch. 9.25 până 9.40 fl.; 75 ch. 9.35 până 9.55 fl.; 76 ch. 9.50 până 9.60 fl.; 77 ch. 9.60 până 9.75 fl.; 78 ch. 9.70 până 9.81 fl.; 79 ch. 9.80 până 9.95 fl.

Grâul de primăvară a scăzut în privința prețului și spre finea săptămânii s'a vândut cu 9.25 fl.

Conform scirilor despre pace și război, grâul de toamnă s'a arătat aceluși mai scump aceluși mai efin.

Prețul dela 9.40 fl. s'a urcat la 9.60 fl. apoi a căzut la 9.30 fl., s'a urcat earăși la 9.56 fl. și a căzut în urmă la 9.50 fl. și chiar la 9.36 până la 9.38 fl.

Săcară s'a vândut puțină și circulațiunea a fost slabă; au trecut pe lângă prețuri solide neschimbăcioase cam 300 măji-metriche cu 7.70 până 8.10 fl.

Orđul încă a fost puțin reprezentat pe piețe și a rămas la o direcțiune solidă și neschimbăcioasă. S'a vândut circa 7000 măji-metriche, cel mai slab cu 6.80 până 7 fl., cel bun cu 7.50 până 8.35 fl., ear' cel mijlociu cu 7.10 până 7.30 fl.

Ovėsul a fost bine cerat, prețul în general l'a stat la 7.30 fl., cel de calitate mijlocie s'a vândut cu 7.40 până 7.50 fl., ear' cel mai fin cu 7.60 până 7.65 fl.

Au fost în circulațiune 6000 măji-metriche. Ovėsul de primăvară s'a vândut cu 7.45 fl., de toamnă cu 6.60 până 6.69 fl., cucuruz a fost în circulațiune 20.000 m. m. Prețul cucuruzului de Bănat 6.35 până 6.40 fl., alte calități 6.20 până 6.30 fl.

Starea grânelor în Rîmnicul-Sărat. În județul nostru, ȋice „Gazeta Săteanului”, pe cât luna trecută a fost de secetoasă, pe atât luna aceasta a fost ploioasă. În ȋilele din urmă mai ales, sâmbătăriturile, bine udăte de ploai și

impulsionate de căldură, au luat un mare avânt mai ales cele de toamnă care sînt, în genere, foarte frumoase.

Orđurile și grânele de vară sînt toate răsărite și cresc repede; din cauza uscăciunii din luna trecută când cele mai multe s'au sâmbănat, au eșit, însă cam rari.

Porumbul s'a sâmbănat în mare parte precum și fasolea prin grădini și la câmp. Porumburile ce s'au pus nainte de ploai sînt cam ierboase; va fi nevoie ca ȋăncăneala (prima prășilă) să se facă mai timpuriu. Pe la începutul lunii a ploat continuu însă subțirel; apa a pătuns bine însă cerealele din cauza vîntului care uscăse earăși coaja pămîntului și a lipsei de călduri, se ridicau foarte încet.

În urma mării ploi din ȋiua și seara de 11 Aprilie, care a fost un adevărat potop prin unele părți și a căldurii de vară ce a urmat, creșterea merge foarte repede și emăsurile se înverșesc bine la câmp unde earba abia eșise.

Piața din Sibiu, 5 Maiu. Grâu Hectolitra 74—80 Kilo fl. 5.70 până fl. 6.50, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 4.50, până fl. 5.30 săcară 66 până 72 chilo fl. 3.60 până fl. 4.20, orđ 58 până 64 chilo fl. 3.80 până fl. 4.60, ovės 38 până 45 chilo fl. 2.10 până fl. 2.70, cucuruzul 68 până 74 chilo fl. 4.40 până fl. 5.—, melaui 74 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, sâmbănată de cîneapă 49 până 50 chilo fl. 7.— până fl. 8.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, lîntea 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, păsă de grâu 100 chilo fl. 17.— până fl. 18.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 54.— până fl. 56.—, unsoră de porc fl. 52.— până fl. 55.—, sîu brut fl. 32.— până fl. 36.—, sîu de lumini fl. 51.— până fl. 52.—, lumini turnate de sîu fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fîn 100 chilo fl. 1.80 până fl. 2.—, cînepa fl. 40.— până fl. 41.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.75 până fl. 3.25, spirțul p. 100 L. ȋ. 29 până 31 cr., carnea de vită chilo 44 cr. carnea de vitel 38 până 44 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 16 până 20 cr.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 4 Maiu n. s'a notat: unguresci bîtrâni grei 39.— cr. până 40.— cr., unguresci grei, tineri 41.— cr. până 42.— cr., de mijloc 42.— cr. până 43.— cr., ușori 42.— cr. până 43.— cr., mărfa țerănească, grea 41.— cr. până 42.— cr., de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., ușoară 41.— cr. până 42.— cr., romănesci de Bakony, grei 44.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc 43.ȋ. cr. până 44.ȋ. cr., transito ușori 43.— cr. până 43.ȋ. cr., transito sîrbesci, grei 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrășiți cu ghindă — cr. până — cr. per 4ȋ. cumpenți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta

dela 5 Maiu st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — până —. 76—81 Kilo fl. — până —. (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —. 76—81 Kilo fl. 9.40 până 9.75, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —. 76—81 Kilo fl. 9.20 până 9.75, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —. 76—81 Kilo fl. 9.20 până 9.75, (de Bacșka) 72—75 Kilo fl. — până —. 76—81 Kilo fl. — până —. (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —. 76—81 Kilo fl. 9.— până 9.50.

Săcară (ungurescă) 70—72 Kilo fl. 7.50 până 7.80.

Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.08 până 7.10; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 7.30 până 9.50.

Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 7.15 până 7.45.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.10 până 6.15; de alt soi fl. 6.05 până 6.10.

Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—.

Mălaiu (unguresc): fl. 5.80 până 6.25.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 9.25 până 9.30 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 9.08 până 9.10.

Săcară (primăvară) — Kilo fl. 5.71 până 5.73.

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 6.35 până 6.37.

Rapița (August—Septembrie) fl. 13.ȋ. până 13.ȋ.

Spirț (brut) 100 L. fl. 27.— până 27.50.

Bursa de Budapesta

din 5 Maiu st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6ȋ.	95.70
" " " 4ȋ.	90.75
" " " 5ȋ.	144.25
ȋmprumutul cailor ferate ung.	96.—
Amortisarea datoriei cailor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	107.—
Amortisarea datoriei cailor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	103.—
Amortisarea datoriei cailor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.25
Bonuri rurale ung.	102.—
" " " cu cl. de sortare	101.50
" " " bânățene-timșene	100.25
" " " cu cl. de sortare	101.—
" " " transilvane	96.50
" " " croato-slavone	114.75
ȋmpagubire pentru dijma ung. de vin	118.—
ȋmprumut cu premiu ung.	81.50
ȋosuri pentru regularea Tisei și Segedin	81.75
Renta de hârtie austriacă	106.50
" " argint austriacă	139.—
" " aur austriacă	850.—
ȋosurile austr. din 1860	287.—
ȋcțiunile băncei austro-ungare	278.60
" " " de credit ung.	101.—
" " " austr.	5.84
ȋscrisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“	9.83
ȋalbeni ȋmpărătesci	61.90
Napoleon-d'ori	124.80
Mărci 100 imp. germane	
Londra 10 ȋivres sterlinge	

Bursa de Viena

din 5 Maiu st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6ȋ.	95.95
" " " 4ȋ.	90.95
" " " 5ȋ.	146.50
ȋmprumutul cailor ferate ung.	96.20
Amortisarea datoriei cailor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	107.—
Amortisarea datoriei cailor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	102.50
Amortisarea datoriei cailor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.50
Bonuri rurale ung.	101.50
" " " cu cl. de sortare	100.50
" " " bânățene-timșene	100.75
" " " cu cl. de sortare	101.—
" " " transilvane	96.50
" " " croato-slavone	115.—
ȋmpagubire pentru dijma ung. de vin	118.75
ȋmprumut cu premiu ung.	81.90
ȋosuri pentru regularea Tisei și Segedin	82.75
Rentă de hârtie austriacă	107.75
" " argint austriacă	139.—
" " aur austriacă	851.—
ȋosurile austr. din 1860	289.—
ȋcțiunile băncei austro-ungare	288.40
" " " de credit ung.	5.84
" " " austr.	9.83ȋ.
ȋscrisuri fonciari	60.90
ȋalbeni ȋmpărătesci	124.60
Napoleon-d'ori	
Mărci 100 imp. germane	
Londra 10 ȋivres sterlinge	

Bursa de București.

Cota oficială dela 4 Maiu st. n. 1885.

Renta amort. (5ȋ.)	93.—	vînd.	94.—
" Rur. conv. (6ȋ.)	88.—	"	89.—
ȋcț. de asig. Dacia-Rom.	290.—	"	295.—
Banca națională a României	1135.—	"	1200.—
ȋmpr. oraș. București	30.—	"	32.—
Credit mob. rom.	190.—	"	195.—
ȋcț. de asig. Națională	260.—	"	270.—
ȋcșisuri fonciare urbane (5ȋ.)	93.—	"	94.—
Societ. const.	289.—	"	289.—
Schimb 4 luni	—	"	30.—
Aur	12.ȋ.	"	12.40

Nr. magist. 3565/1885.

[146] 2—2

Anunțiu.

Joi în 14 Maiu a. c. la 9 oare a. m. se vor vinde pe calea licitațiunii în muntele Șanta 90 stângini de lemne de fag produse prin tăietura din ȋst an și aproape 100 orgii metriche rămășite de lemne de fag. Aceasta se aduce la cunoscința doritorilor de a cumpăra cu observarea, că vinderea se efectuează numai pre lîngă bani gata.

Sibiu, 1 Maiu 1885.

Magistratul.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copșa mică—Sibiiu				
	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren accelerat		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane	
Viena	8.25	8.35	3.30	Bucuresci	7.15	—	—	Viena	8.25	8.35	Teiuș	2.39	9.50			Copșa mică	11.10	2.20	6.41	3.20
Budapesta	8.00	6.55	9.45	Predeal	1.09	—	—	Budapesta	8.00	6.55	Alba-Iulia	3.40	10.42			Șeica mare	11.40	2.56	7.11	3.50
Szolnok	11.24	10.55	12.18	Timiș	1.33	—	—	Szolnok	11.14	12.28	Vințul de jos	4.04	11.09			Loamneș	12.23	3.45	7.54	4.33
P. Ladány	2.01	2.04	1.59		2.06	—	—	Arad	3.35	5.30	Șibot	4.35	11.43			Ocna	12.57	4.25	8.25	5.04
Oradea-mare	4.11	5.13	3.20	Brașov	2.16	6.30	5.45		4.00	6.20	Orăștia	5.02	12.13			Sibiiu	1.20	4.51	8.48	5.27
	4.21	9.37	3.25			4.16	6.39		Simeria (Piski)	5.44	1.22									
Vărad-Velenceze	4.29	9.45	—	Feldioara	2.44	7.09	6.28	Glogovaț	4.16	6.39	Deva	6.05	1.48			Sibiiu—Copșa mică				
Fugyi-Vásárhely	4.40	9.59	—	Apatia	3.03	7.41	7.07	Gyorok	4.47	7.19	Branicica	6.34	2.21			Sibiiu	8.10	11.10	4.00	10.00
Mező-Telegd	5.02	10.28	3.56	Agostonfalva	3.18	8.09	7.36	Pauliș	5.02	7.39	Ilia	7.01	2.54			Ocna	8.35	11.38	4.26	10.25
Rév	5.46	11.41	4.31	Homorod	3.51	8.53	8.34	Radna-Lipova	5.25	8.11	Gurasada	7.15	3.09			Loamneș	9.13	12.14	5.04	11.00
Bratca	6.09	12.15	—	Hașfalău	4.51	10.18	10.22	Conop	5.57	8.49	Bêrzava	7.49	3.48			Șeica mare	9.43	12.46	5.34	11.30
Bucia	6.27	12.48	—	Sighișoara	5.11	10.55	11.14	Bêrzava	6.18	9.18	Zam	8.32	4.37			Copșa mică	10.08	1.13	5.59	11.55
Ciucia	6.52	1.48	5.28	Elisabetopole	5.39	11.36	12.07	Soborșin	7.11	10.27	Conop	9.40	5.58			Cucerdea—Oșorheiu				
Huiedin	7.32	3.21	6.01	Mediaș	6.00	12.11	12.43	Zam	7.48	11.18	Radna-Lipova	10.16	6.38			Cucerdea	9.36	4.35	8.35	3.55
Stana	7.51	3.54	—	Copșa mică	6.29	12.35	1.23	Gurasada	8.22	11.57	Pauliș	10.32	6.56			Cheța	10.07	5.06	9.06	4.26
Aghiriș	8.12	4.34	—	Micăsasa	—	12.54	1.42	Ilia	8.40	12.27	Gyorok	10.48	7.15			Ludoș	10.29	5.28	9.28	4.49
Ghirbău	8.24	4.52	—	Blaj	7.02	1.29	2.17	Branicica	9.02	12.57	Glogovaț	11.17	7.48			M. Bogat	10.39	5.38	9.38	4.59
Nedeșdu	8.38	5.11	—	Crăciunel	—	1.45	2.33	Deva	9.32	1.45		12.32	8.05			Cipeu-Iernut	11.20	6.20	10.19	5.40
Cluj	8.57	5.40	7.08	Țeiuș	7.38	2.26	3.13	Simeria (Piski)	10.12	2.58	Arad	12.00	8.45	6.10		Kerelô-Sz.-Pál	11.35	6.36	10.34	5.55
	9.23	6.00	7.18	Aiud	7.55	2.48	3.38	Orăștia	10.47	3.46	Szolnok	4.00	2.10	7.27		Nireșteu	11.58	7.01	10.58	6.25
Apahida	9.50	6.29	—	Vințul de sus	—	3.12	4.06	Șibot	11.14	4.20	Budapesta	7.44	6.40	—		Oșorheiu	12.18	7.21	11.18	6.45
Ghiriș	11.15	8.14	8.29	Țioara	—	3.19	4.14	Vințul de jos	11.46	5.06	Viena	6.05	—	—		Oșorheiu—Cucerdea				
Cucerdea	12.04	9.49	8.53	Cucerdea	8.24	3.36	4.53	Alba-Iulia	12.21	6.15						Oșorheiu	5.55	1.14	5.20	9.03
Țioara	12.12	9.58	—	Ghiriș	8.48	4.10	5.45	Țeiuș	12.53	7.00						Nireșteu	6.18	1.34	5.40	9.23
Vințul de sus	12.19	10.07	—	Apahida	—	5.39	7.51									Kerelô-Sz.-Pál	6.40	1.58	6.02	9.45
Aiud	12.45	10.42	9.17		10.08	5.59	8.18									Cipeu-Iernut	7.04	2.21	6.26	10.10
Țeiuș	1.15	11.32	9.40	Cluj	10.18	6.28	8.00									M. Bogat	7.35	2.55	6.57	10.41
Crăciunel	1.44	12.03	—	Nedeșdu	—	6.54	8.34									Ludoș	7.50	3.09	7.11	10.55
Blaj	2.00	12.24	10.12	Ghirbău	—	7.10	8.59									Cheța	8.07	3.41	7.28	11.12
Micăsasa	2.34	12.43	—	Aghiriș	—	7.25	9.35									Cucerdea	8.36	3.55	7.57	11.41
Copșa mică	2.52	1.22	10.45	Stana	—	7.49	10.16									Simeria (Piski)—Uniedoara				
Mediaș	3.27	2.24	11.07	Huiedin	11.33	8.11	11.04													
Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	Ciucia	12.06	8.52	12.17													
Sighișoara	4.50	4.17	12.15	Bucia	—	9.11	12.47													
Hașfalău	5.08	4.51	12.30	Bratca	—	9.29	1.21													
Homorod	6.47	7.07	1.32	Rév	12.51	9.52	2.05													
Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	Mező-Telegd	1.21	10.27	3.08													
Apatia	8.09	8.46	2.24	Fugyi-Vásárhely	—	10.46	3.39													
Feldioara	8.41	9.20	2.44	Vărad-Velenceze	—	10.56	3.55													
Brașov	9.20	10.15	3.15		1.49	11.04	4.06													
	—	—	3.25	Oradea-mare	1.54	11.14	7.30													
Timiș	—	—	4.03	P. Ladány	3.14	1.47	11.05													
Predeal	—	—	4.28	Szolnok	5.10	4.40	2.37													
Bucuresci	—	—	10.25	Budapesta	7.30	7.44	6.31													
	—	—	—	Viena	2.00	6.05	7.54													

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.